

Ocena pracy w naturalnych warunkach (Próba Główna – PG)

§ 1

W ocenie pracy posokowców przy poszukiwaniu rannej zwierzyny w naturalnych warunkach, zwanej dalej Próbą Główną (PG), mogą brać udział posokowce bawarskie i hanowerskie oraz alpejskie gończe krótkonożne, które posiadają dyplom z konkursu pracy posokowców lub certyfikat psa ułożonego do polowania.

Podstawowym zadaniem Próby Głównej jest odnalezienie martwej lub dojście i dostrzelenie rannej zwierzyny.

§ 2

Próbę Główną przeprowadza się w każdych warunkach atmosferycznych. Ocena przeprowadza się, respektując wszystkie zasady *Rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie szczegółowych warunków wykonywania polowania oraz znakowania tusz* (zwanego Regulaminem Polowań).

Oceny dokonuje zespół minimum dwóch sędziów zatwierdzonych przez organizatora Próby Głównej, którzy odpowiadają za przestrzeganie wspomnianego regulaminu. Ich decyzje w tym zakresie są ostateczne.

§ 3

Po spełnieniu wymogów formalnych zespół sędziowski wraz z przewodnikiem udają się do łowiska i na podstawie otrzymanych wskazówek naprowadzają przewodnika wraz z psem w rejon zestrzału lub tropu postrzałka.

§ 4

Ocena może być przeprowadzona wyłącznie podczas poszukiwania rannego łosia, jelenia, daniela, dzika, muflona lub sarny. Biorąc pod uwagę konieczność jak najszybszego poszukiwania postrzałka, należy czas rozpoczęcia pracy skrócić do niezbędnego minimum.

§ 5

Pies podlegający ocenie nie może poszukiwać zwierzyny, która została postrzelona przez jego przewodnika czy właściciela psa.

§ 6

Pracę psów ocenia się w skali od 0 do 4, w niżej podanych konkurencjach z ustalonymi współczynnikami oraz limitami ocen do dyplomów. Otrzymanie oceny 0 w jakiegokolwiek konkurencji uniemożliwia przyznanie dyplomu. Ze względu na nieporównywalne warunki pracy poszczególnych psów – lokat nie przyznaje się.

Komisja sędziowska przyznaje dyplomy I^o, II° i III° tylko tym psom, które odnalazły martwego postrzałka lub swoją pracą umożliwiły dostrzelenie postrzałka i pracowały na tropie starszym niż 4 godziny i długości tropu powyżej 400 metrów.

Praca na tropie poniżej 4 godzin od postrzelenia lub na długości tropu poniżej 400 metrów

nie podlega ocenie.

§ 7

W przypadku psów, które miały możliwość pracy z gonem i stanowieniem, bierze się pod uwagę współczynniki oraz limity ocen do dyplomów zamieszczone w karcie oceny pracy posokowca w naturalnych warunkach z gonem i stanowieniem.

W przypadku psów, które nie miały możliwości pracy z gonem i stanowieniem, bierze się pod uwagę współczynniki oraz limity ocen do dyplomów zamieszczone w karcie oceny pracy posokowca w naturalnych warunkach bez gonu i stanowienia.

Objaśnienia i wskazówki do oceny

1. Praca na otoku, po tropie postrzałka

Przewodnik wraz z psem i sędziami udają się w rejon zestrzału. Po odłożeniu psa przewodnik sprawdza miejsce zestrzału, analizuje pozostawione ślady (farba, treść żołądka, ścinka, odłamki kości itp.) w celu przybliżonego określenia miejsca postrzelenia i rodzaju odniesionych obrażeń. Następnie przewodnik podkłada psa, który po zaznajomieniu się ze śladami na zestrzale winien podjąć pracę po tropie. W przypadku gdy w rejonie zestrzału nie odnaleziono żadnych śladów, posokowiec powinien samodzielnie odnaleźć i podjąć trop postrzałka. Po tropie postrzałka pies winien pracować spokojnie, ale chętnie, dolnym lub półgórnym wiatrem, prowadzony na otoku długości minimum 6 metrów. Zaletą posokowca jest „punktowanie”, czyli wskazywanie przewodnikowi odnalezionych na tropie śladów (farba, treść żołądka, ścinka, odłamki kości itp.).

Pies winien wypracować trop ze wszystkimi jego szczegółami, nie pomijając jego załamań i tropów powrotnych, nie schodząc na inne krzyżujące się tropy. Może je jednak zaznaczyć. Wypracowanie tropu pod wiatr obok tropu, jak również skracanie krótkich załamań jest prawidłowe.

Nie jest błędem krótkie podążanie tropem krzyżującym, o ile pies sam powróci na trop właściwy i kontynuuje pracę. Zdrowa zwierzyna stojąca na trasie pracy psa powinna być przez niego respektowana. Jeżeli podczas dochodzenia okaże się, że dalsza praca po tropie z zapiętym otokiem jest niemożliwa ze względu na przeszkody terenowe, przewodnik wraz z psem powinni obejść przeszkodę, posokowiec powinien znaleźć trop wyjściowy i kontynuować pracę.

Pies musi podążać właściwym tropem aż do martwej lub rannej zwierzyny, chyba że w trakcie pracy sędziowie dojdą do przekonania, że ranna zwierzyna jest nie do dojścia i nakażą zakończenie pracy. W przypadku rezygnacji z pracy przez przewodnika sędziowie decydują, czy należy wezwać psa kontrolnego.

Jeżeli kontrolny pies skutecznie zakończy poszukiwanie postrzałka, to pies/psy, które były poprzednio oceniane za pracę na tym tropie, otrzymują dyskwalifikację za pracę na tym postrzałku.

2. Gon

Jeśli przewodnik z psem na otoku dojdzie do „zimnego łoża”, a więc takiego, które zwierzyna już dawno opuściła, to należy kontynuować poszukiwanie z psem prowadzonym na otoku, aż do znalezienia „gorącego łoża” lub gdy ranna zwierzyna podniesie się przed psem i zacznie uchodzić. Przewodnik powinien ten fakt zgłosić sędziom i za ich zgodą

wypuścić psa luzem na tzw. gorący trop.

Wypuszczony pies powinien natychmiast podążyć tropem postrzałka, prowadząc głośny, wytrwały gon aż do dojścia i stanowienia rannej zwierzyny.

Gdy pies podąży omyłkowo śladem zdrowej zwierzyny, musi sam przerwać gon i powrócić do przewodnika w ciągu 15 minut. Dłuższy gon za zdrową zwierzyną powoduje obniżenie oceny o 1 do 2 stopni.

Oceniając gon, należy zwrócić uwagę na to, czy pies głosi zwierzynę po tropie, czy po zobaczeniu postrzałka goniąc „na oko”. Zwracamy uwagę na to, czy pies wraca bez powodu do przewodnika i czy musi być przez niego zachęcany do dalszej pracy. Powrót psa do przewodnika powoduje obniżenie oceny. Należy brać pod uwagę, czy pies podąża wytrwale za raną zwierzyną, szczekając z pasją, czy daje głos słabo i rzadko. Gon można ocenić tylko wtedy, gdy trwa na dystansie powyżej 50 metrów. Ocenę 4 przyznaje się psu, który podążał w gonie na odległość co najmniej 150 metrów i głosił zwierzynę. Psy goniące postrzałka na oko milczkiem otrzymują ocenę 0.

3. Stanowienie

Kiedy postrzałek zostanie zatrzymany przez psa w jednym miejscu (stanowiony), pies powinien donośnym głosem oszcze kiwać go bez dłuższych przerw. Pies nie ma obowiązku przytrzymywać zwierzyny, ale nie jest błędem bezpośredni kontakt z postrzałkiem. W żadnym wypadku psu nie wolno pozostawić zwierzyny ani powracać do przewodnika. Odstąpienie od stanowienia możliwe jest tylko na wyraźną komendę przewodnika. Czas stanowienia należy ograniczyć do niezbędnego minimum, pozwalającego na skuteczne podejście do postrzałka i dostrzelenie zwierzyny. Nie jest błędem, jeżeli stanowiony postrzałek zacznie uchodzić i po gonie zostanie ponownie stanowiony przez psa. Dostrzelenie postrzałka możliwe jest za zgodą

sędziów. Strzał ten oddaje przewodnik psa lub inny upoważniony do tego myśliwy. Ocenę 4 przyznaje się psu, który donośnym szczekaniem stanowi postrzałka, absorbując ciągle jego uwagę i zachowując przy tym bezpieczną odległość do czasu dostrzelenia zwierzyny.

4. Zachowanie przy martwej zwierzynie

Po dojściu do martwej sztuki lub po dostrzeleniu postrzałka należy ocenić zachowanie psa przy martwej zwierzynie. W tym celu pozostawiamy psa samego przy martwej sztuce i obserwujemy jego zachowanie z odległości. W tym czasie przewodnik nie może wydawać psu żadnych komend. Pozostawiony luzem pies powinien wykazywać zainteresowanie martwą sztuką. Psy o dużej pasji, szczególnie po dostrzeleniu postrzałka, mogą zwierzynę gryźć, szarpać, oblizywać ranę postrzałową.

Pies, który po krótkim powąchaniu martwej zwierzyny dalej się nią nie interesuje, nie może otrzymać oceny wyższej niż 2. Ocenę 4 otrzymuje pies, który wykazuje wyraźne zainteresowanie martwą sztuką oraz radość z odnalezienia postrzałka. Oszczekiwanie martwej sztuki stanowi atut, ale nie jest wymagane.

Jeżeli pies boi się zwierzyny, obchodzi ją z daleka lub z uporem wraca do przewodnika i nie chce podejść do zwierzyny, podlega dyskwalifikacji ze względu na lękliwość przed zwierzyną. Powrót do przewodnika celem oznajmienia znalezienia zwierzyny nie stanowi błędu. Pies nie powinien narzynać czy próbować zakopywać zwierzyny. Z narzynaniem mamy do czynienia, jeżeli pies próbuje nagryzać tuszę za pomocą zębów trzonowych.

Psom, które narzynają zwierzynę lub usiłują ją zakopać, obniża się ocenę o 1 stopień. Jeżeli pies nie chce dopuścić do tuszy innych osób poza przewodnikiem lub psów, należy traktować to jako pozytywne zachowanie.

Po skutecznym zakończeniu dochodzenia przewodnik lub inny myśliwy honoruje zwierzynę ostatnim kęsem i pieczęcią. Sędzia wręcza przewodnikowi dwa złomy, jeden dla niego, drugi dla psa.

5. Współpraca przewodnika z psem

Współpracę przewodnika z psem ocenia się w trakcie trwania całej pracy, biorąc pod uwagę utrzymywanie ciągłego kontaktu z psem, umożliwiające szybkie i sprawne wykonywanie wydawanych poleceń. Należy ocenić również zachowanie przewodnika, jego podejście do psa, umiejętność prowadzenia psa na otoku i luzem. Przewodnik powinien umieć „czytać psa” i reagować na jego błędy. Ważne jest, aby zwrócić uwagę na chęć psa do pracy, zainteresowanie pracą po tropie i wytrwałość w tropieniu. Przewodnik powinien wspierać psa i powinna być widoczna harmonijna relacja pomiędzy nimi.

Psy, które nie wykonują natychmiast otrzymanych od przewodnika komend, otrzymują ocenę obniżoną o 1 do 2 stopni. Natomiast te, które nie dają się wziąć na smycz lub uciekają od przewodnika i nie wracają do niego w ciągu 5 minut, podlegają dyskwalifikacji. Ocenę 4 przyznaje się, gdy przewodnik i pies stanowią harmonijny zespół tropiący, przewodnik rozpoznaje i głośno komunikuje ślady na tropie, umie „czytać” swojego psa i potrafi go wspierać poprzez jasne komendy i pochwały. Pies jest posłuszny, chętnie wykonuje wszystkie polecenia, wykazuje wytrwałość i stałą chęć do pracy.

6. Karta oceny

Po zakończeniu pracy sędziowie wypełniają obydwie strony karty oceny psa, wpisując wszystkie dostępne dane i wystawiając oceny za poszczególne konkurencje. Aby pies otrzymał dyplom, nie może otrzymać 0 w żadnej konkurencji, musi osiągnąć co najmniej minimalną liczbę punktów wskazaną w tabeli oraz uzyskać limity ocen w poszczególnych konkurencjach.

Za długość pracy po tropie uznaje się łączny dystans, jaki wykonał pies, pracując na otoku po tropie postrzałka, oraz dystans pokonany w gonie. Długość pracy ustalają sędziowie, biorąc pod uwagę pracę po tropie postrzałka oraz długość gonu. Nie bierze się pod uwagę całego dystansu pokonanego przez psa wg wskazań urządzenia GPS, w jaki był wyposażony.

W karcie oceny wpisuje się stopień przyznanego dyplomu lub fakt nieprzyznania dyplomu. Na karcie oceny sędziowie składają czytelne podpisy lub imienne pieczętki i podpis.

Na drugiej stronie karty oceny sędziowie wypełniają wszystkie pozycje dotyczące pracy psa na konkretnym tropie postrzałka.

W opisie pracy psa należy uwzględnić następujące elementy:

1. Gatunek, płęć, deklarowaną wagę poszukiwanej zwierzyny.
2. Data i godzina postrzelenia zwierzyny z uwzględnieniem tego, czy miało to miejsce w dzień, czy po zmierzchu, nazwa dzierzawcy, numer obwodu lub w pobliżu jakiej miejscowości.
3. Kaliber broni i odległość, z jakiej oddano strzał.

4. Strzał oddany do zwierzyny stojącej czy w ruchu, pojedyncza sztuka czy z chmary (watahy, rudla), reakcja po strzale, prawdopodobne (deklarowane) miejsce postrzelenia.
5. Czy strzał oddano na polowaniu indywidualnym, czy zbiorowym (pracę po polowaniu zbiorowym należy uznać za utrudnienie), czy postrzałek był poszukiwany lub goniony przez inne psy.
6. Zestrzał oznaczony czy samodzielnie odnaleziony przez psa. Czy miejsce zestrzału było oznaczone, czy też przewodnik z psem poszukiwali samodzielnie zestrzału.
7. Ślady na zestrzale. Czy na zestrzale odnaleziono ślady potwierdzające postrzelenie (farba, treść żołądka, ścinka, odłamki kości itp.), czy brak takich śladów.
8. Godzina rozpoczęcia pracy i czas, jaki upłynął od postrzelenia.
9. Warunki pogodowe mające wpływ na pracę psa; wilgoć, chłód, brak wiatru, sucho, bezchmurnie, rosa, mgła, lekki deszcz, bardzo gorąco, bezpośrednie nasłonecznienie, silny wiatr, silny deszcz, mróz itp.
10. Właściwości podłoża wpływające na pracę psa; wilgotne, mech, roślinność powyżej wysokości nosa psa, lekkie zaśnieżenie, suche liście lub igliwie, trawa, jagodziny, średnie zaśnieżenie, bardzo suche, gołe, skaliste, mało roślinności, rozwiane liście, wysoki śnieg, zmrożony śnieg, lód itp.
11. Tropy zwodnicze, trop powrotny. Czy na trasie pracy psa występowały: brak tropów zwodniczych, brak załamania i tropów powrotnych, oczywisty trop rannej zwierzyny, mało tropów zwodniczych, łatwe załamania lub czy występowały świeże tropy zwodnicze, załamania i tropy powrotne, czy sztuka odeszła w chmarze, czy dochodziło do kontaktu wzrokowego ze zdrową zwierzyną.
12. Możliwość kontroli pracy psa. Czy trop był silnie sfarbowany, czy było mało możliwości kontroli, brak farby, brak możliwości kontroli, czy wystąpiły sytuacje wyjątkowe, np. farba z innych sztuk, karawanu itp.
13. Czas i długość pracy na otoku. Należy podać w minutach czas pracy psa na otoku. Długość pracy ustalają sędziowie, biorąc pod uwagę pracę po tropie. Nie bierze się pod uwagę całego dystansu pokonanego przez psa wg wskazań urządzenia GPS, w jaki był wyposażony.
14. Charakterystyka pracy psa na otoku. Należy uwzględnić takie cechy jak: pasja, chęć odnalezienia postrzałka, praca nosem, zdolność samodzielnego korygowania się.
15. Czas i długość gonu. Podać w minutach czas gonu i łączną długość gonu w metrach.
16. Ocena rodzaju gonu.
Podać rodzaj obrażeń zwierza:
 - a. ciężka rana postrzałowa, zdolność do ucieczki mocno upośledzona np. postrzał na szyjki ze złamaniem kości,
 - b. ciężkie rany postrzałowe, ograniczona zdolność do ucieczki np. wysoki strzał na badył z obrażeniami klatki piersiowej, jamy brzusznej czy łopatki, ale nie komory,
 - c. średnie obrażenia z niewielkimi ograniczeniami mobilności zwierzyny np. strzały na badył w odcinku środkowym i dolnym,
 - d. wyjątkowe sytuacje typu: postrzał na gwizd, lekkie postrzały w grzbiet, chyb, obcierki.

Podać zachowanie psa w gonie:

- a. pies nie goni albo goni i wraca niezwłocznie do przewodnika,
- b. po odpięciu otoku bardzo ostrożnie podejmuje trop i podąża nim, zachowując duży odstęp od zwierza, potrzebuje dużego wsparcia przewodnika,
- c. po odpięciu otoku podejmuje trop ostrożnie, goni sztukę ostrożnie, z zachowaniem dużego odstępu. Potrzebuje wsparcia przewodnika,
- d. po odpięciu otoku podejmuje trop i goni z zachowaniem odstępu,
- e. po odpięciu otoku podejmuje trop i szybko goni sztukę z zachowaniem odstępu,
- f. po odpięciu otoku podejmuje trop z szybkim, ostrym gonem, szybko dochodzi do stanowienia,
- g. wyjątkowo trudny gon ze względu na warunki terenowe np. bagno, trzciny, gęste zarośla itp.

17. Ocena głoszenia podczas gonu.

Podać, czy:

- a. pies milczy przy kontakcie wzrokowym,
- b. przy kontakcie wzrokowym głosi pojedynczymi szczeknięciami,
- c. przy kontakcie wzrokowym głosi z przerwami,
- d. pies głosi z dłuższymi przerwami, które nie wynikają z gęstego poszycia albo ukształtowania (warunków) terenu,
- e. pies głosi z krótkimi przerwami, które nie wynikają z gęstego poszycia albo ukształtowania (warunków) terenu,
- f. pies głosi nieprzerwanie,
- g. pies głosi już od odpięcia otoku,
- h. pies głosi już od momentu odpięcia otoku i robi to nieprzerwanie.

18. Czas i miejsce stanowienia. Podać w minutach czas stanowienia oraz warunki terenowe, w których nastąpiło np. otwarty teren, wysoki drzewostan, młodnik, gęste zarośla, trzciny, bagno itp.

19. Zdolność do ucieczki postrzałka.

Podać „waleczność” postrzałka:

- a. zwierz z dużymi obrażeniami, nie broni się,
- b. zwierz zdolny do ucieczki, broni się lekko,
- c. zwierz zdolny do ucieczki i obrony, walczy i próbuje ucieczki,
- d. zwierz atakuje psa.

20. Sposób stanowienia i oszczekiwania.

Należy odnotować sposób pracy psa:

- a. pies odchodzi od sztuki i nie stanowi,
- b. pies oszczekuje z dużego dystansu tylko przy zachęcaniu przez przewodnika,
- c. pies odchodzi na krótko od sztuki, ale samodzielnie do niej wraca, nie pozwalając jej odejść,
- d. pies oszczekuje z dużego dystansu,
- e. pies nieprzerwanie stanowi, pozostając w krótkim dystansie,
- f. pies stanowi sztukę na krótkim dystansie i zatrzymuje ją,
- g. pies stanowi ostro i zatrzymuje sztukę, próbuje chwycić,
- h. celująca praca psa w nieprzewidziane ciężkich warunkach.

21. Zachowanie psa przy martwej zwierzynie.

Należy odnotować, czy:

- a. pies narzyna lub usiłuje ją zakopać (narzynacz, grabarz),
- b. pies reaguje ucieczką na jej widok,
- c. pies bojaźliwie oszczekuje z dużej odległości,
- d. pies nie chce podejść do zgasłej sztuki,
- e. pies wykazuje słabe zainteresowanie,
- f. pies wykazuje wyraźne zainteresowanie oraz radość z odnalezienia postrzałka,
- g. pies z pasją i radością oszczekuje,
- h. pies z pasji szarpie, gryzie, oblizuje ranę postrzałową,
- i. pies nie chce dopuścić innych osób lub psów.

22. Współpraca przewodnika z psem.

Należy odnotować rodzaj relacji z psem:

- a. brak współpracy (relacji) z psem, przewodnik nie daje sobie rady z zaistniałą sytuacją,
- b. przewodnik wpływa negatywnie na pracę psa (wydaje zbędne komendy), nie rozpoznaje poszlak tropowych,
- c. mało widoczna współpraca z psem, nikły wpływ na przebieg poszukiwań,
- d. przewodnik tylko w niewielkim stopniu pomaga psu i częściowo rozpoznaje poszlaki tropowe,
- e. dobra współpraca pomiędzy psem i przewodnikiem, wczesne rozpoznawanie poszlak tropowych,
- f. przewodnik i pies stanowią harmonijny zespół tropiący,
- g. przewodnik rozpoznaje i głośno komunikuje poszlaki na tropie,
- h. przewodnik umie „czytać” swojego psa i wspierać go odpowiednim słowem poprzez jasne komendy i pochwały,
- i. celująca i ponadprzeciętna współpraca pomiędzy przewodnikiem i psem.

23. Godzina zakończenia i łączny czas pracy. Podać godzinę zakończenia pracy oraz czas od podłożenia psa na trop do zakończenia pracy.

24. Łączny dystans pracy psa. Szacunkowa waga martwej sztuki. Miejsce postrzelenia. Należy odnotować łączny dystans pracy psa po tropie oraz ewentualnym gonie i stanowieniu. Dystans pracy ustalają sędziowie, biorąc pod uwagę rzeczywistą pracę po tropie w gonie i stanowieniu.

Psy kontrolne

Zadaniem organizatorów próby głównej jest zabezpieczenie dla zespołu sędziowskiego doświadczonego psa kontrolnego, jak i znającego dobrze teren przewodnika. Ma to zagwarantować efektywne i humanitarne zakończenie poszukiwań.

Maksymalna liczba punktów bez gonu i stanowienia do uzyskania wynosi 280.

Maksymalna liczba punktów z gonem i stanowieniem do uzyskania wynosi 440.

Karta oceny
Ocena posokowca w naturalnych warunkach (bez gonu i stanowienia)

w dn.

Nazwa psa z przydomkiem

Data urodzenia Rasa Płeć.....

PKR Nr rejestracyjny..... Nr tatuażu/ chip

Ojciec PKR.....

Matka PKR.....

Właściciel.....

Hodowca.....

Przewodnik.....

L.p.	Konkurencja	Współczynnik	Limity punktów do dyplomów			Ocena	Suma punktów
			180	140	80		
			Dyplom				
			I°	II°	III°		
			Minimalne oceny do dyplomów				
1	Praca po tropie; trop 4–8 h						
	dystans 400–1000 m – a)	10	-	-	3		
	dystans pow. 1000–1500 m – a)	20	-	-	2		
	dystans pow. 1500 m – a)	30	-	-	2		
	Praca po tropie; trop 8–12 h						
	dystans 400–1000 m – a)	20	-	-	2		
	dystans pow. 1000–1500 m – a)	30	-	-	2		
	dystans pow. 1500 m – b)	40	-	3	2		
	Praca po tropie; trop						
	pow. 12 h						
	dystans 400–1000 m – a)	20	-	-	2		
	dystans pow. 1000–1500 m – b)	30	-	3	2		
	dystans pow. 1500–2000 m	40	3	3	2		
	dystans pow. 2000 m	50	3	3	2		
2	Zachowanie przy martwej zwierzynie	10	3	2	2		
3	Współpraca przewodnika z psem	10	3	3	2		
Razem							

a) maksymalnie dyplom III°,

b) maksymalnie dyplom II°

Komisja przyznała dyplom stopnia.

Sędzia Główny

Czytelne podpisy Sędziów dokonujących oceny

.....

.....

m.p.

.....

..... verte

Opis pracy psa:

1. Gatunek, płeć, deklarowana waga poszukiwanej zwierzyny
 2. Data i godzina strzału, koło łowieckie, nr obwodu.....
 3. Kaliber broni i odległość, z jakiej oddano strzał
 4. Strzał oddany do zwierzyny stojącej czy w ruchu, pojedyncza sztuka czy w stadzie, reakcja po strzale, prawdopodobne miejsce postrzelenia.....
 5. Strzał oddano na polowaniu indywidualnym czy zbiorowym.....
 6. Zestrzał oznaczony czy samodzielnie odnaleziony przez psa.....
 7. Ślady na zestrzale
 8. Godzina rozpoczęcia pracy, czas od postrzelenia
 9. Czynniki pogodowe
 10. Właściwości podłoża.....
 11. Tropy zwodnicze, trop powrotny.....
 12. Możliwość kontroli pracy psa
 13. Czas i długość pracy na otoku
 14. Charakterystyka pracy psa na otoku
 15. Zachowanie psa przy martwej zwierzynie.....
 16. Współpraca przewodnika z psem.....
 17. Godzina zakończenia pracy, łączny czas pracy
 18. Łączny dystans pracy psa. Szacunkowa waga martwej sztuki. Miejsce postrzelenia
- Uwagi:.....

Karta oceny
Ocena pracy posokowca w naturalnych warunkach (z gonem i stanowieniem)

w dn.

Nazwa psa z przydomkiem

Data urodzenia Rasa Płeć

PKR Nr tatuazu/ chip maść

Ojciec PKR

Matka PKR

Właściciel

Hodowca

Przewodnik

L.p.	Konkurencja	Współczynnik	Limity punktów do dyplomów			Ocena	Suma punktów
			210	170	120		
			Dyplom				
			I°	II°	III°		
			Minimalne oceny				
1	Praca po tropie; trop 4–12 h						
	dystans 400–1000 m	10	3	3	2		
	dystans od 1000 do 2000 m	20	3	3	2		
	dystans pow. 2000 m	30	3	2	2		
	Praca po tropie; trop pow. 12–24 h						
	dystans 400–1000 m	20	3	3	2		
	dystans od 1000 do 2000 m	30	3	2	2		
	dystans pow. 2000 m	40	3	2	2		
	Praca po tropie; trop pow. 24 h						
	dystans 400–1000 m	30	3	3	2		
	dystans od 1000 do 2000 m	40	3	2	2		
	dystans pow. 2000 m	50	3	2	2		
2	Gon	20	3	2	2		
3	Stanowienie	20	3	2	2		
4	Zachowanie przy martwej zwierzynie	10	2	2	2		
5	Współpraca przewodnika z psem	10	3	3	2		
Razem							

Komisja przyznała dyplom stopnia.

Sędzia Główny

Czytelne podpisy Sędziów dokonujących oceny

.....

.....

m.p.

.....

..... verte

Opis pracy psa:

1. Gatunek, płeć, deklarowana waga poszukiwanej zwierzyny
2. Data i godzina strzału, koło łowieckie, nr obwodu.....
3. Kaliber broni odległość, z jakiej oddano strzał
4. Strzał oddany do zwierzyny stojącej czy w ruchu, pojedyncza sztuka czy w stadzie, reakcja po strzale, prawdopodobne miejsce postrzelenia.....
.....
5. Strzał oddano na polowaniu indywidualnym czy zbiorowym
6. Zestrzał oznaczony czy samodzielnie odnaleziony przez psa
7. Ślady na zestrzale
8. Godzina rozpoczęcia pracy, czas od postrzelenia.....
9. Czynniki pogodowe
10. Właściwości podłoża
11. Tropy zwodnicze, trop powrotny
12. Możliwość kontroli pracy psa
13. Czas i długość pracy na otoku.....
14. Charakterystyka pracy psa na otoku.....
15. Czas i długość gonu
16. Ocena rodzaju gonu.....
17. Ocena głoszenia podczas gonu (po tropie, na oko).....
18. Czas i miejsce stanowienia
19. Zdolność do ucieczki postrzałka

20. Sposób stanowienia i oszczekiwania

21. Zachowanie psa przy martwej zwierzynie.....

22. Współpraca przewodnika z psem.....

23. Godzina zakończenia pracy, łączny czas pracy.....
24. Łączny dystans pracy psa. Szacunkowa waga martwej sztuki. Miejsce postrzelenia

-
-